

23 października 2012. Komentarz ojca Jacka Salija

(Ef 2,12-22) W owym czasie byliście poza Chrystusem, obcy względem społeczności Izraela i bez udziału w przymierzach obietnicy, nie mający nadziei ani Boga na tym świecie. Ale teraz w Chrystusie Jezusie wy, którzy niegdyś byliście daleko, staliście się bliscy przez krew Chrystusa. On bowiem jest naszym pokojem. On, który obie części [ludzkości] uczynił jednością, bo zburzył rozdzielający je mur - wrogość. W swym ciele pozbawił On mocy Prawo przykazań, wyrażone w zarządzeniach, aby z dwóch [rodzajów ludzi] stworzyć w sobie jednego nowego człowieka, wprowadzając pokój, i [w ten sposób] jednych, jak i drugich znów pojednać z Bogiem w jednym Ciele przez krzyż, w sobie zadawszy śmierć wrogości. A przyszedłszy zwiastował pokój wam, którzyście daleko, i pokój tym, którzy blisko, bo przez Niego jedni i drudzy w jednym Duchu mamy przystęp do Ojca. A więc nie jesteście już obcymi i przychodniami, ale jesteście współobywatelami świętych i domownikami Boga - zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, gdzie kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus. W Nim zespalana cała budowla rośnie na świętą w Panu świątynię, w Nim i wy także wznosicie się we wspólnym budowaniu, by stanowić mieszkanie Boga przez Ducha.

(Ef 2,12-22)

W owym czasie byliście poza Chrystusem, obcy względem społeczności Izraela i bez udziału w przymierzach obietnicy, nie mający nadziei ani Boga na tym świecie. Ale teraz w Chrystusie Jezusie wy, którzy niegdyś

byliście daleko, staliście się bliscy przez krew Chrystusa. On bowiem jest naszym pokojem. On, który obie części [ludzkości] uczynił jednością, bo zburzył rozdzielający je mur - wrogość. W swym ciele pozbawił On mocy Prawo przykazań, wyrażone w zarządzeniach, aby z dwóch [rodzajów ludzi] stworzyć w sobie jednego nowego człowieka, wprowadzając pokój, i [w ten sposób] jednych, jak i drugich znów pojednać z Bogiem w jednym Ciele przez krzyż, w sobie zadawszy śmierć wrogości. A przyszedłszy zwiastował pokój wam, którzyście daleko, i pokój tym, którzy blisko, bo przez Niego jedni i drudzy w jednym Duchu mamy przystęp do Ojca. A więc nie jesteście już obcymi i przychodniami, ale jesteście współobywatelami świętych i domownikami Boga - zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, gdzie kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus. W Nim zespalana cała budowla rośnie na świętą w Panu świątynię, w Nim i wy także wznosicie się we wspólnym budowaniu, by stanowić mieszkanie Boga przez Ducha.

(Ps 85,9-14)

REFREN: Pan głosi pokój swojemu ludowi

Będę słuchał tego, co mówi Pan Bóg:
oto ogłasza pokój ludowi i świętym swoim.
Zaprawdę bliskie jest Jego zbawienie
dla tych, którzy Mu cześć oddają.

Łaska i wierność spotkają się ze sobą*
ucałują się sprawiedliwość i pokój.
Wierność z ziemi wyrośnie,
a sprawiedliwość spojrzy z nieba.

Pan sam obdarzy szczęściem,
a nasza ziemia wyda swój owoc.
Przed Nim będzie kroczyć sprawiedliwość,
a śladami Jego kroków zbawienie.

(Łk 21,36)

Czuwajcie i módlcie się w każdym czasie, abyście mogli stanąć przed Synem Człowieczym.

(Łk 12,35-38)

Niech będą przepasane biodra wasze i zapalone pochodnie! A wy [bądźcie] podobni do ludzi, oczekujących swego pana, kiedy z uczyty weselnej powróci, aby mu zaraz otworzyć, gdy nadejdzie i zakołacze. Szczęśliwi owi słudzy, których pan zastanie czuwających, gdy nadejdzie. Zaprawdę, powiadam wam: Przepasze się i każe im zasiąść do stołu, a obchodząc będzie im usługiwał. Czy o drugiej, czy o trzeciej straży przyjdzie, szczęśliwi oni, gdy ich tak zastanie.

Komentarz.

Stary Testament nie zna jeszcze prawdy o Trójcy Świętej, ale dzisiejsza Ewangelia jest dowodem, że przecucie tej prawdy jednak w Starym Testamencie się zawiera. Sam Pan Jezus zwraca uwagę na to, że słowa

Psalmu 110.: "Rzekł Pan do Pana mego: Siądź po mojej prawicy"
dopiero wtedy odsłaniają swój pełny sens, kiedy zobaczymy, że mówią
one o Nim i o Jego boskości.

Skorzystajmy z okazji, żeby uprzytomnić sobie, jak wiele tego rodzaju
przeświarów prawdy trynitarnej znajduje się w Starym Testamencie. Na
przykład w opisie stworzenia człowieka Bóg wypowiada tajemnicze
słowa: "Uczyńmy człowieka na Nasz obraz, podobnego Nam" (Rdz 1,26).
Trudno się dziwić, że kiedy chrześcijanin natrafia na słowa, w których
Pan Bóg mówi o sobie w liczbie mnogiej, słyszy w tych słowach dialog
wewnątrztrynitalny.

Podobnie Ojcowie Kościoła, kiedy komentowali słowa: "I rzekł Bóg:
Niech się stanie światło" (Rdz 1,3), lubili je zestawiać z prologiem
Ewangelii Jana. Co to znaczy, że Bóg rzekł? przecież On nie jest
cielesny i nie ma ust! I odpowiadali na to pytanie: "Rzekł, to znaczy
wypowiedział Słowo, które jest równym mu w bóstwie Synem
Jednorodzonem. Przez to Słowo Bóg stworzył niebo i ziemię i całe
wszechstworzenie".

Na ogół wszyscy mamy w oczach ikonę Rublowa "Trójca Święta". Otóż
warto wiedzieć, że ikona ta zainspirowana jest epizodem, jak to Bóg
przyszedł w gościnę do Abrahama pod postacią trzech ludzi. I rzecz
charakterystyczna, chociaż było ich trzech, Abraham zwracał się do
nich w liczbie pojedynczej. "Trzech widział, z jednym rozmawiał i
jednego uwielbiał" - medytowano w liturgii ten epizod.

Tego rodzaju przeświarów prawdy trynitarnej jest w Starym Testamencie
wiele. Na przykład zachwycali się chrześcijanie tym, że w obrazie
liturgii niebieskiej, jaki znajduje się w Księdze Izajasza, serafiny

wznoszą trzykrotne "Święty": "Święty, Święty, Święty jest Pan Zastępów. Cała ziemia pełna jest Jego chwały".

Zachwycające jest również to, że Bóg tak wspaniale przygotował nas na przyjęcie prawdy o boskości Jego Syna poprzez natchnione teksty o Mądrości, jakie znajdują się w Księgach Mądrości, Przysłów i Mądrości Syracha.

Zarazem trzeba sobie jasno powiedzieć - prawda o Trójcy Świętej dopiero w Nowym Testamencie została objawiona wyraźnie. Najpierw dał nam Ojciec Przedwieczny swojego Syna, a później - po zmartwychwstaniu Chrystusa - zostaliśmy obdarzeni Duchem Świętym, i dopiero wtedy zaczęliśmy coraz więcej rozumieć, jak bardzo zostaliśmy ukochani i jak niepojętym darem zostaliśmy obdarzeni.

o. Jacek Salij